

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem Mgr. Martinem Francem v právní věci žalobce **ČEZ Distribuce, a.s. se sídlem Vinohradská 325/8, Praha 2, PSČ 120 21, IČ 27232425** proti žalovanému **HYDROGEOLOGIE CHRUDIM spol. s r.o. se sídlem Novoměstská 10, Chrudim, IČ 47470631** zastoupenému advokátem JUDr. Václavem Luřchou se sídlem Opatovická 18, Praha 1, PSČ 110 01 za účasti vedlejšího účastníka na straně žalovaného České pojišťovny se sídlem Spálená 16, Praha 1, IČ 45272956 o zaplacení částky 425 000,-- Kč s přísl.

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce je povinen nahradit žalovanému náklady řízení ve výši 118 259,50 Kč k rukám advokáta JUDr. Václava Luřchy do 3 dnů od právní moci rozsudku.
- III. Žalobce je dále povinen nahradit České republice na účet zdejšího soudu částku 15 824,-- Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku.
- IV. Žalobce a vedlejší účastník na straně žalovaného nemají ve vzájemném vztahu právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze 7. 9. 2001 se žalobce domáhal na žalovaném zaplacení částky 425 000,-- Kč s 10% úrokem z titulu nároku na náhradu škody, která vznikla v důsledku skutečnosti, že při hloubení vrtu žalovaným došlo ke vzletnutí vodícího drátu do rozvodny [REDACTED], k její poruše a v důsledku toho k přerušení dodávky elektrické energie pro společnosti [REDACTED] a.s., Cukrovar [REDACTED], když tato společnost vyúčtovala žalobci, resp. jeho předchůdci škodu, která jí vznikla v důsledku výpadku dodávky a kdy žalobce vyúčtovanou škodu uhradil.

Zdejší soud rozsudkem čj. 43 Cm 200/2001-118 ze 14. 12. 2004 žalobu zamítl s odkazem na ust. § 9 odst. 4 a 7 zák. č. 222/1994 Sb. a s odkazem na zjištění, že škoda nemá původ v provozu (viz maior – náhlý poryv větru).

K odvolání žalobce Vrchní soud v Praze usnesením čj. 1 Cmo 148/2006-172 z 25. 1. 2007 napadený rozsudek zrušil s tím, že není prokázán a zdůvodněn závěr, že šlo o viz maior, kdy soud prvního stupně tento závěr opřel pouze o zápis, který byl pořízen dvě hodiny po havárii a uložil soudu prvního stupně závěr o viz maior pečlivě prozkoumat a zhodnotit.

Nadále tedy soud prvního stupně pokračoval v řízení v intencích rozhodnutí odvolacího soudu.

Z dalších provedených důkazů, zejména ze zprávy Českého hydrometeorologického ústavu pobočky v Hradci Králové z 22. 11. 2007, ze svědecké výpovědi podnikatele [REDAKCE], který prováděl trhačí práce pro žalovaného a ze znaleckého posudku znalce Ing. Jiřího Kadrmana z 26. 9. 2008 soud zjistil, že vítr dne [REDAKCE] 2000 v dopoledních hodinách v lokalitě [REDAKCE] dosahoval rychlosti 5,0 až 7,0 m/s, že před odstřelem foukal běžný, chvillemi nárazový vítr, že při výbuchu vylétl z vrtu přírodní drát, že metr tohoto drátu váží cca 20 až 30 g a že drát byl závanem větru odnesen nad rozvodnu, kdy další svědkové žalobce, kteří prováděli zápis nebyli při výbuchu přítomni a že znalec stanovil újmu, která nastala v důsledku přerušení dodávky elektrického proudu do Cukrovaru [REDAKCE] ve výši 384 000,-- Kč.

Z těchto zjištění učinil závěr, že v dané věci nejde o viz maior, tedy o působení přírodní síly těžko předvídatelné, kterému se člověk nemůže zcela ubránit kdy ze zprávy hydrometeorologického ústavu a ze svědecké výpovědi svědka [REDAKCE] vyplynulo, že při výbuchu vítr neobvyklé intenzity nefoukal, že při výbuchu vylétl přírodní drát kolmo do výšky a závan větru ho odnesl k rozvodně.

Z uvedeného zjištění tedy vyplynulo, že žalovaný odpovídá žalobci, resp. jeho předchůdci dle ust. § 423 občanského zákoníku za škodu vyvolanou povahou zvlášť nebezpečného provozu, kdy za tuto škodu odpovídá provozovatel bez zřetele na zavinění, když k poškození rozvodny v [REDAKCE] došlo v důsledku výbuchu při provádění trhačích prací. Žalovaný tak odpovídá za škodu, která při výbuchu vznikla na rozvodně v [REDAKCE] neodpovídá však za škodu třetí osobě, která této osobě vzniká v důsledku přerušení dodávek elektrické energie, protože dle právní úpravy platné v době vzniku poruchy na rozvodně, tedy dle ust. § 9 odst. 4 písm. g a odst. 7 má dodavatel právo omezit nebo přerušit dodávky energie podle uzavřené smlouvy v nezbytném rozsahu též při vzniku o odstraňování poruch na zařízeních pro rozvod energie, když při odstraňování těchto poruch a závad je právo na náhradu škody a ušlého zisku vyloučeno. Proto soud žalobu zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení mezi žalobcem a žalovaným se opírá o ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. Soud přiznal úspěšnému žalovanému na náhradě nákladů řízení částku ve výši 118 259,50 Kč spočívající v náhradě nákladů přiznaných rozsudkem zdejšího soudu čj. 43 Cm 200/2001-118 ze 14. 12. 2004 ve výši 40 709,50 Kč, v náhradě nákladů ze jednání před odvolacím soudem v celkové výši 38 175,-- Kč (paušální odměna dle ust. § 3 vyhl. č. 488/2000 Sb. 37 875,-- Kč a 1x paušál po 300,-- Kč) a konečně o náhradě nákladů za opětovné jednání před soudem prvního stupně v celkové výši 39 375,-- Kč (paušální odměna dle ust. § 3 vyhl. č. 424/2000 Sb. a 5x paušál po 300,-- Kč), celkem 118 259,50 Kč.

Výrok o náhradě nákladů řízení státu se opírá o ust. § 148 odst. 1 o.s.ř., kdy stát má podle výsledku řízení proti účastníkům řízení právo na náhradu nákladů, které platil. V dané věci bylo přiznáno a vyplaceno znalečné za znalecký posudek znalce Ing. Jiřího Kadrmana ve

pokračování

43Cm 200/2001

výši 25 824,-- Kč a protože žalovaný složil zálohu ve výši 10 000,-- Kč bylo žalovanému uloženo nahradit České republice částku 15 824,-- Kč.

Výrok o náhradě nákladů mezi žalobcem a vedlejším účastníkem na straně žalovaného se opírá o ust. § 142 odst. 1 o.s.ř., kdy úspěšný vedlejší účastník na straně žalovaného náhradu nákladů řízení nepožadoval.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je odvolání přípustné do 15ti dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného.
Nesplní-li povinný dobrovolně co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na výkon rozhodnutí.

V Hradci Králové dne 13. 11. 2009

**Mgr. Martin Franc, v.r.
samosoudce**

Za správnost vyhotovení: [redacted]